

به نمایش درآمده فقط شمار معدودی از قرآن های نفیس است. پرسیدم چگونه مشخص شد که این قرآن در زمانه امام حسین (علیه السلام) نوشته است. در پاسخ گفت: از مایش کربن چهارده برای این قرآن ها انجام شده است و با اطمینان می توان قدمت آن را مشخص کرد و بازمان زندگی امامان معصوم (علیهم السلام) تطبیق داد. اما در بابه هیچ قرآنی را که در دسترس است، نمی توانیم با قاطعیت بگوییم که این قطعه توسط امام حسن (علیه السلام) یا امام حسین (علیه السلام) نوشته شده، ممکن است دست خط ایشان باشد یا نباشد. اما قدمت آن با آزمایشات تخصصی مشخص شده است. وی در ادامه به کامل ترین قرآن موجود در این مجموعه اشاره کرد و گفت: قرآن منسوب به امام سجاد (علیه السلام) ۱۶ سطری است و ۳۶۱ برگ دارد و روی پوست آهونوشته شده و مهر و توقیع امام سجاد (علیه السلام) را دارد. این قرآن از آیه ۱۸۰ سوره بقره آغاز می شود و انجام آن سوره ناس است.

در قرآن منتسب به امام سجاد (علیه السلام) فاصله بین سوره قبل و آغاز سوره بعد از ابتدای انتهای سطر به وسیله خط زینی جدا شده و بعد از این خط «بسم الله الرحمن الرحیم» نوشته شده است. تفاوت بارز مصحف قرآن از زمانه امام سجاد (علیه السلام) به بعد وجود نقطه گذاری و اعجام است. تا مسلمانان غیر عرب یا همان عجم هم بتوانند آیات را بدون ابهام و اشتباه در حروف، بخوانند. قرآن دیگر منسوب است به دست خط امام رضا (علیه السلام) که

آغازش با آیه ۶۰ سوره نور و انجامش آیه ۴ سوره حدید است. شانزده سطر دارد و ۲۷ برگ پوست دارد. آیت الله میلانی تصریح کردند که این قرآن دست خط امام رضا (علیه السلام) است.

این قرآن ابتداء در نجف اشرف و در منزل علامه نوری نگهداری می شد و در سال ۱۳۳۸ محمد مهران، نایب تولیت آن زمان قرآن را خریداری و سپس به حرم رضوی اهدا می کند.

به سمت ویرترین دیگری رفتیم که قدیمی ترین قرآن خطی به لحاظ وقف مربوط به ابوالقاسم منصور بن محمد بن کثیر، وزیر و صاحب دیوان سلطان محمود غزنوی در آن قرار داشت. تا قرن چهارم هیچ قرآنی را ترجمه نمی کردند چرا که ترجمه را بدعت در دین می دانستند.

این قرآن نخستین قرآنی است که به زبان فارسی و بصورت چلیپا ترجمه و روی کاغذ نوشته شده است. قرآن ۹ سطر دارد. آغاز این قرآن آیه ۳۵ سوره شعرا و انجامش آیه ۶۰ سوره احزاب است. این قرآن زیبا در سال ۱۳۹۳ قمری به حرم مطهر رضوی اهدا شده است.

هشت تابلوی قرآنی بزرگ از صفحات قرآن روی دیوارها نصب شده بود. در باره آن ها پرسیدم. خانم سیدصدری گفت: این قرآن بزرگترین قرآن جهان معروف به بایسنقر میرز است. بایسنقر پسر شاه رخ و نوه تیمور است. که از استادان برجسته و طراز اول خط محقق و ثلث در تاریخ خوشنویسی به شمار می رود.

قرآن سی پاره معروف به عثمان بن حسین و راق یکی دیگر از زیبا ترین و خاص ترین قرآن های موجود در این موزه بود که در حال حاضر فقط دو جزوه از این قرآن در موزه به نمایش درآمده است. عثمان بن حسین و راق در قرن پنج (ه.ق) و در اواخر حکومت آلپارسلان در خراسان می زیست. او از استادان خوشنویسی و تذهیب کاران کاربلد زمانه خود بود.

از ویژگی های منحصر به فرد این قرآن پنج سطری می توان به شمار صفحات، نوع کاغذ و صفحه آرایی با طلای ناب و خالص اشاره کرد. این قرآن سی پاره، ۳۳۰۱ برگ دارد و به لحاظ خوشنویسی، جنس کاغذ و نوع جلد تمام جزوات یکسان است اما به لحاظ تذهیب و تزئینات هر جزوه با جزوه دیگر متفاوت است.

سردی هوای سالن برایم عجیب بود دلیل این درجه سرما را از او پرسیدم. اشاره کرد: محیط نگهداری اشیا بسیار مهم است، دمای این مکان توسط اداره مرمت مشخص می شود تا به آثار آسیب وارد نشود. در کنار دما، نور محیط نیز بسیار مهم است به همین دلیل پس از تعطیل شدن موزه تمام نورها را خاموش می کنند.

کارشناس گنجینه قرآن گفت: به زودی قرآن ها و اشیای این مکان با قرآن و آثار دیگری جایگزین خواهند شد تا آثار

قرآن منسوب به دست خط امام رضا (علیه السلام) که آغازش با آیه ۶۰ سوره نور و انجامش آیه ۴ سوره حدید است. شانزده سطر دارد و ۲۷ برگ پوست دارد. آیت الله میلانی تصریح کردند این قرآن دست خط امام رضا (علیه السلام) است

